

מחשבת קצרה על הדף

הרב יחזקאל הרטמן

SHORT MACHSHAVA ON THE DAF

חגיגה כא

עניין: חומר בקודש

מאיר עיני חכמים דרוש אי למסכת ברכות

יע) והנה נס' קדושת לוי פי' מה שנואר בקודש נמשנה (חגיגה כ') חומר בקודש מנתרומה שמה שלפעמים אנו רואים שיש חומרות זאנשים גדולים שהם קודש, זה נא מנתרומה צכדי שזכרו להרים עי"ז ולהגביה את האנשים הפחותים מהם, וזכרו הקדושים נריכים ציאר וגם אינו מוזן מה ענין זה למשנה דין והיכן נרמז זה נמשנה :

וג"כ דהנה נמשנה שם שנואר חומר בקודש מנתרומה שמשצילין כלי צתוך כלי לתרומה אצל לא לקודש, ולאחר שם נגמ' דזה דוקא אם הכלי החינוכה היא טהורה אצל אם גם החינוכה טמאה אמרי' מינו דסלקא לה טזילה לחינוכה נחתא לה גם לפנימית, הרי להדיא שנואר נמשנה זו דאם הכלי החינוכה נריכה ג"כ לטזילה וטהרה אז יכולה היא להכניס טהרה וקדושה גם לפנימית, משא"כ אם החינוכה טהורה לגמרי אז אין שום יחס וחיבור צינה להפנימית ולכן אין מכניסה טהרה לפנימית ואין מועיל טזילה לכלי הפנימית, וזה ממש כדברי קדושת לוי הכ"ל, שאם נצדיקים הגדולים לא יהי' חומרות וגופניות ולא יהיו נריכים לשום טהרה לא יהי' להם הכח להרים ולהגביה ולהכניס שפע טהרה וקדושה לשאר אנשים כיון שאין שום יחס ציניהם, משא"כ אם גם נגדולים המכוונים נשם תרומה נמלא קנת חומרות והם מתעוררים לטהר ולהזדק מחומרותם, עי"ז הם מכניסים קדושה וטהרה גם לשאר אנשים וגם הם מתעוררים עי"ז לקבל ע"ע עול מלכות שמים ולכן מוכרחים לפעמים הצדיקים לירד מחדגתם אף שזה אצלם ממש צחי' טומאה, צכדי שיהיו נריכים לטהר וזכרו להרים גם שאר אנשים וזה ענין תרומה שנואר בקדושת לוי ככ"ל :

קדושת לוי ליקוטים, מסכת חגיגה
ב, ב] חומר בקודש מנתרומה כי הנה
לפעמים הצדיק יש לו תאוה
לדבר גשמי לממון וכיוצא בו ומהיכן בא
זה לצדיק שהוא כולו רוחני שיתאוה
לדבר גשמי אך הואיל שכל צדיק הוא
וזהו כיון התנא במ"ש חומר בקודש ר"ל
מהיכן זה בא שלפעמים יש חומרות
בקודש כלומר בצדיק שהוא כולו קודש
ע"ז משיב מנתרומה כלומר מחמת
התרוממות שהוא מרים כלומר הגבהה
שהוא מגביה את כולם בא למחשבתו
מחשבה של זה האיש שהוא מגביה אותו
ומחמת זה מתאוה לדבר גשמי וזה פירש"י

אדרת אליהו דברים לג, ה

ישראל יכנה • וחס ד' כחות כמ"ש ד' מינים
צולב • א' טעם וריח • טעם צלח ריח • ריח
צלח טעם • לא טעם ולא ריח • וכולם אגודין
זה צזה • טעם וריח • הם הכ"ח העוסקין
בהורה ובעלי מלוח ג"כ • וטעם צלח ריח • תורה
צלח מלוח כמ"ש (יבמות ק"ט ע"ב) כחומר
אין לו אלא הורה אין לו אלא תורה כו' •
ריח צלח טעם • הם בעלי מלוח • לא טעם
ולא ריח • צלח תורה וצלח מלוח • רק צלח
כולשין מדרכי הליבור ואעפ"כ כולם אחדים
זה צזה לכד אחרוג שכול פרוש מן העולם
אך אעפ"כ בשעת נטילת לריד לחבני יחד

זהר ח"ג קנו :

(דודאי) שחר מקומו דה"ח והתכלית צגויה • ת"ח משה הוא שמשח ובעל
לאעלה לארעה ח"ל קצ"ה משה כד אחי נהורא דמשחא התכליל סיהרא
צגויה השתח דאנת שמשח היך יקומו כחדא שמשח וסיהרא לא נהיר סיהרא
אלא בשעתא דאחכניש שמשח אצל השחא לית אנת יכול • אי תבעי למנדע מנה

